„Pamiętnik narkomanki”
Barbara Rosiek

Autorka książki (Barbara Rosiek) w pamiętniku opowiada o swoim życiu i o trudnościach jakie ją w nim spotkały. Opowiada drogę jaką przeszła przez uzależnienie i czego musiała dokonać, żeby z tym skończyć.

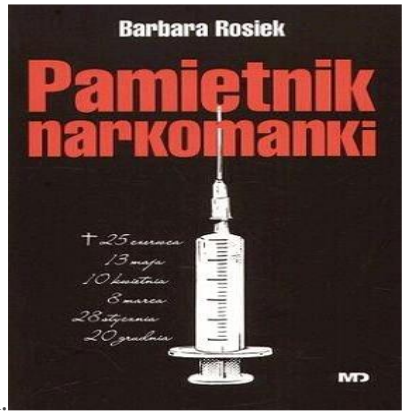

Pisze również oswoich uczuciach i przemyśleniach.
A wszystko zaczęło się od dnia wagarowicza. Gdy poszła do kawiarni, spotkała grupkę młodych ludzi, którzy jej zaimponowali swoją odmiennością. To właśnie oni zrobili jej pierwszy zastrzyk. Wplątała się w ich towarzystwo równie szybko jak w uzależnienie. Uzależnienie było tak silne, że dziewczyna niejednokrotnie trafiła na leczenie oraz przebywała w szpitalu psychiatrycznym. Na szczęście nikt nie zauważył jej pamiętnika i mogła na bieżąco wszystko opisywać. W czasie, gdy była jeszcze mocno uzależniona, dziewczyna była świadkiem śmierci swoich przyjaciół, którym nie udało się wygrać walki z narkotykami. Po jakimś czasie udało jej się skończyć szkołę (kilka razy musiała ją zmieniać) i dostać na studia. Starała się wyzbyć nałogu i dużo czytała. Skończyła szkołę i została psychologiem na oddziale schizofrenii w szpitalu psychiatrycznym w Lublińcu. W międzyczasie pisała wiersze oraz pierwsze wydanie pamiętnika. Do szpitala wróciła po latach, by pomagać ludziom, ponieważ wiedziała jak lekarze ich traktują i chciała być osobą, w której pacjenci mogliby mieć pełne wsparcie i zaufanie. Po wielu miesiącach jednak zwolniła się z tej pracy z powodu personelu i zaczęła pracować na oddziale neurologii w swoim rodzinnym mieście, czyli Częstochowie, gdzie prawie codziennie spotykała się z śmiercią ludzi oraz ich cierpieniem.

Sama autorka pisze o swojej książce w ten sposób:
"Pamiętnik jest zapisem prawdziwych przeżyć dziewczyny, później kobiety, która przeszła przez piekło uzależnienia i której, jako jednej z nielicznych udało się zwyciężyć nałóg.
Jest lekturą przejmującą, niejednokrotnie bardzo drastyczną, ale wobec zagrożeń, jakie niesie narkomania- konieczną.
Jest świadectwem i przestrogą, które kierujemy do wszystkich: młodzieży, rodziców, wychowawców."
Osobiście polecam tą książkę, jeżeli lubicie takie klimaty. Jest bardzo interesująca, a przy okazji pouczająca. Szybko można się w nią wciągnąć oraz jest przyjemna w czytaniu.

klasa 2a